

SCHRIJFDROMEN

September is traditioneel de maand waarin mensen iets nieuws beginnen: sporten, diëten, of een cursus om iets nieuws te leren.

Wat ga jij doen om je dromen waar te maken? Heb je schrijfdromen?

Mijn cursussen en e-books kosten maar 5 euro, en staan stikvol inspiratie.

Voor €27,50 kun je al een kort verhaal tot 1000 woorden insturen ter beoordeling. Met zo'n eenmalig consult leer je al heel veel om weer grote nieuwe stappen te kunnen zetten.

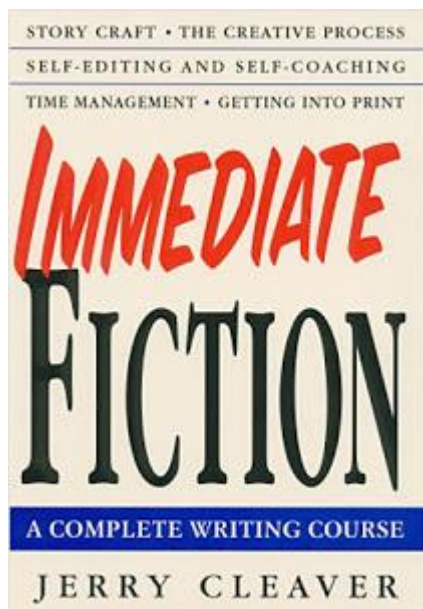
Bij een eerste (eventueel eenmalig) consult voor een roman mag je tot 5000 woorden insturen, en krijg je nadien een gesprek (telefonisch of keukentafel), voor €82,50.

Heb je regelmatig ondersteuning nodig? Dan behoort ook een wekelijks telefonisch consult tot de mogelijkheden. €12,50 voor een gesprek van 15-20 minuten, met daarna nog een e-mail waarin je het besprokene kunt nalezen.

Alle [cursussen](#) zijn te bestellen door €5 over te maken op NL90 INGB 0003 8794 67 tnv H. Kuipers, Groningen onder vermelding van de naam van de cursus.

SCHRIJFOEFENING

Schrijfoefeningen bieden je niet alleen de mogelijkheid om je personages in diverse omstandigheden te leren kennen, je kunt zo ook bepaalde technische aspecten oefenen. Elke schrijver heeft zwakke punten, of het nu dialogen zijn, beschrijvingen, of plot.

Over dat laatste – plot - gaan de volgende oefeningen. De simpelste manier om aan een verhaal te denken is deze: iemand WIL iets, maar er is een OBSTAKEL.

Schrijf de volgende scènes:

- iemand gaat naar een blind date. Laat zien wat er in het personage omgaat. Hij/zij WIL een fijne relatie maar moet dan het OBSTAKEL van een mogelijk vernederende kennismaking doorstaan. Hoe verloopt het afspraakje?

- iemand zal na lange tijd zijn familie terugzien. Hij/zij WIL dat het gezellig wordt maar het OBSTAKEL is dat de familie hem of haar de lange afwezigheid erg kwalijk neemt. Hoe verloopt het bezoek?

- iemand zit in een skilift / vliegtuig / taxi en de medepassagier begint raar te doen. Hij WIL niet lastiggevalen worden maar het OBSTAKEL is dat rare, misschien gevaarlijke, type. Hoe verloopt deze trip?

Deze oefening komt uit [Immediate Fiction](#) van Jerry Cleaver, een toegankelijk en inspirerend schrijf-oefen-boek.

FEUILLETON OVER FEUILLETON

Het schrijven van een [feuilleton](#) is leerzaam op allerlei vlakken. Het meest ingewikkeld is de plot. Hoewel ik grofweg Yima's reisroute weet (er staat inmiddels een grote [kaart](#) op mijn blog), weet ik vaak helemaal niet hoe ze van A naar B komt. Of waarom ze van A naar B zou willen. Elke keer moet ik haar van een veilige locatie wegschoppen, en dan moet het brein in actie om een logische reden te bedenken. Als ik die dan eenmaal gevonden heb, moet ik soms teruglezen en dingen aanpassen (ik loop inmiddels nog maar 4 weken voor, en dat wordt door alle nadenksessies steeds minder).

In het eerste deel, toen Yima nog thuis was in [Dunkitaba](#), een ommuurd dorp in de woestijn, kon ik de tijd verdichten. We hoefden niet elke dag van haar leven mee te maken. In het 2^e deel, op de vlucht van [eiland](#) naar eiland, met steeds nieuwe gevaren, maakten we die bijna in *real time* mee. Ik had deze fase ingeschat op zo'n 10.000 woorden, het werden er bijna 2x zo veel.

Volkomen onverwacht kreeg ze opeens een [tweede kind](#) onder haar hoede. Allemaal leuk en aardig, maar dat moet dus wel zijn nut gaan bewijzen voor de plot! Dan moet ik opeens uit de het-gaat-vanzelf-modus in de beredeneermodus. Want het is een feuilleton, ik kan het wurm niet meer uitgummen.

Uiteindelijk belandt Yima dan weer in een (voorlopig) veilige haven. Twee kleine kinderen, geen man, hoe gaat ze zich staande houden? Het duurde wel even voor ik daar iets op gevonden had.

Deel drie was begonnen. Ik had dit ingeschat op zo'n 5000 woorden, ik zit inmiddels op 10.000, en ze is er nog lang niet weg. Wel begonnen die kinderen aan me te knagen. Die kon ze toch onmogelijk meeslepen op de gevaarlijke reis die ze nog voor de boeg had. Ik moest ze laten opgroeien. Ik moest de tijd enorm gaan verdichten. Dat is veel moeilijker dan ademoos spannende scènes aan elkaar rijgen. Het moet geen zakelijke opsomming worden (een eindeloze en-toen-en-toen litanie van uitsluitend *tell*) maar een levendige beschrijving met steeds krentjes van scènes en dialogen – *show*.

Aan uitgeven denk ik volstrekt niet, ik denk alleen maar aan het verhaal dat zo graag verteld wil worden. Of ik daarna nog zin heb ik revisie? Dat zien we dan wel. De meeste fantasy-boeken zijn dikke pillen dus wat dat aangaat zit ik goed. De [Farseer Trilogy](#) van Robin Hobb bijvoorbeeld is meer dan [900.000 woorden!](#)

Dan zijn er de zaken waar lezers me op wijzen. Ik vertelde in de vorige [nieuwsbrief](#) al over het probleem van de ingewikkelde namen.

Waar ik erg blij mee ben, is dat ze het helemaal voor zich zien, juist door de details die ik geef. Ze lezen vaak preciezer dan ik schrijf, vragen zich af of sommige dingen later in het verhaal nog terug zullen komen ... die noteer ik dan in een apart document getiteld 'vooruitwijzingen.'

Ik ben dolblij met de zoekfunctie van *word*, want soms herinner ik me nog héél vaag dat ik ergens al over heb geschreven, maar wat en waar ... geen idee! Hoe zouden andere fantasyschrijvers dat doen, hoe deden ze dat vroeger? Behing Tolkien zijn werkkamer met kaarten en personages en plotpunten?

Lezers wijzen me ook op onduidelijkheden. Als schrijver zit je (als je geluk hebt) soms zó diep in het verhaal dat alles zo vanzelfsprekend wordt dat je het vergeet te benoemen.

Zo tussen de regels door geef ik dan af en toe ook nog een schrijfadvisje. Als je bij het schrijven te veel in de *tell*-modus blijft hangen, probeer het verhaal dan eens in de ik-vorm te schrijven. Dan móet je het personage wel onder de huid kruipen.

Wat ik me afvraag, waar ik nog geen antwoord op heb, is hoe de leeservaring verschilt, tussen een feuilleton of een heel boek. Ik schrijf het niet bewust als feuilleton, in die zin dat ik elke keer een stukje naar een cliffhanger toeschrijf. Ik schrijf het verhaal achter elkaar, en verdeel het pas later in stukjes.

Ik heb zelf bij erg dikke boeken dat ik na verloop van tijd krijg in iets anders. Wat dat aangaat zijn korte stukjes misschien juist beter te behappen. Aan de andere kant zal de onderdompelervaring minder zijn. Wil je me laten weten hoe dat voor jou is? Graag!

PS zoek je nog mooie (verjaars)[kaarten](#)?

Blijf schrijven en creëren!
Hella Kuipers